

formenens derfor i ethvert Fald at burde fastsættes saa rundelig, at Projektmagere derved kunne lade sig afholde fra, blot for at gjøre Reklame, at fremkomme med temerære Patentbegjæringer. Ogsaa med Hensyn hertil turde det formentlig være passende, at der fastsættes en jevn Stigning af den aarlige Betaling, idet Opfindelsen, saafremt den er af nogen Betydning, maa kunne bære en høiere Afgift for de senere Aar, i hvilke den jo netop maa forudsættes at være trængt igjennem, og i hvilke den derfor særlig bliver Opfinderen til Fordel. At lade Stigningen i Betalingen begynde strax, er dog neppe anbefaleligt, idet man da maatte komme til at fastsætte Afgiften for det eller de første Aar meget lavt, hvilket ikke vilde være hensigtsmæssigt, og man har derfor anset det rettest kun at lade Stigningen i Betalingen indtræde med et Mellemrum af flere Aar. I Overensstemmelse hermed gaar Lovforslaget da ud paa, at der for Patentet erlægges en Statskassen tilfaldende Kjendelse, at Størrelsen af denne Kjendelse bestemmes til 20 Kroner for hvert af de første 5 Aar, til 40 Kroner for hvert af de følgende 5 Aar og til 60 Kroner for hvert af de sidste 5 Aar, samt at den betales forud for hvert Semaar, altsaa med 100 Kroner for det første, med 200 Kroner for det andet, og med 300 Kroner for det sidste Semaar.

Til Sammenligning skal man angaaende de i andre Lande gjældende Betalingsregler oplyse følgende. I Frankrig er Betalingen, efterom Patentet uffes for 5, 10 eller 15 Aar, henholdsvis 500, 1000 og 1500 Fr., der erlægges forud med 100 Fr. aarlig. — I Belgien erlægges aarlig forud et stigende Beløb, nemlig for det 1ste Aar 10 Fr., for det 2det Aar 20 Fr., for det tredje Aar 30 Fr., o. s. fr. indtil 200 Fr. — I Holland afveyles Betalingen fra 150 til 750 Gylde efter Hensyn til Opfindelsens Betydning og Vigtighed. — I Bayern retter Betalingen sig efter den Tid, for hvilken Ene retten skal gjælde, nemlig for 1 Aar 25 Fl., for 2 Aar 30 Fl. o. s. v. indtil for 15 Aar 275 Fl. — I Würtemberg udgjør den aarlige Patentafgift fra 5 til 20 Fl. i Forhold til Opfindelsens Betydning. — I Østerrig retter Betalingen

sig efter Patentets Varighed; for de første 5 Aar er den 100 Gylde (nemlig 20 Gylde for hvert Aar), for de næste 5 Aar 200 Gylde (nemlig 30, 35, 40, 45, 50 Gylde), for de sidste 5 Aar 400 Gylde (nemlig 60, 70, 80, 90, 100 Gylde), altsaa for fulde 15 Aar i Alt 700 Gylde. Betalingen erlægges forud for hele det Antal Aar, for hvilket Patentet søges. — I England erlægges et dobbelt Patentgebyr, nemlig inden 3 Aar fra Patentets Udstedelse 50 £ og inden 7 Aar fra Patentets Udstedelse 100 £, hvortil endnu kommer forskellige mindre Gebyrer, saa at et Patent i Alt betales med henved 200 £.

Til § 5.

Den her foreslaaede Bestemmelse, der er overensstemmende med den i Frankrig, Østerrig og Belgien gjældende Ret, men afviger fra hvad der gjælder i flere andre Stater, vil med føre en særdeles væsentlig Indskrænkning i den Afgang, som hidtil her i Landet har tilkommet Enhver, som indfører en fremmed Opfindelse, til at erholde Patent paa samme, som om han selv var Opfinder, kun med den Forskjel, at Patentet i saadanne Tilfælde ordentligvis ikke er meddelt for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Da Diemedet med Patentinstituttet er at fikke Opfinderen de materielle Frugter af det Arbejde og de Udgifter, han har anvendt paa sin Opfindelse, synes det i sig selv at være aldeles forkasteligt at stille Enhver, der indfører en fremmed Opfindelse, omtrent paa lige Fod med selve Opfinderen. I flere fremmede Stater kan Enhver, saasnart en Opfindelse er patenteret, strax eller efter Udløbet af en kort Frist gjøre sig bekendt med den af Patenthaveren indgivne Tegning og Beskrivelse af Opfindelsen, ja han kan endog mod en fastsat Betaling erholde Gjenparter deraf; den Tredeemand, som vil indføre en andensteds patenteret Opfindelse, behøver saaledes aldeles ikke at henvende sig til Patenthaveren for at erholde hans Samtykke hertil, og hans Ueillighed med at komme til Kundskab om Fremgangsmaaden ved Opfindelsens Udførelse er meget ringe. At Noget under saadanne Omstændigheder her i Landet skulde kunne fikke sig Ene ret til at gjøre sig en Opfindelse frugtbringende, hvori han ikke har mindste Del, vilde saaledes haabe